

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. a. s.**, L., 080 01 Prešov, IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š. AK X. X. Bratislava, proti žalovanému: **S., a. s.**, S. X. Bratislava, IČO: X., zastúpeného JUDr. V. K. AK E., s. r. o. Nám. M. Bratislava, **o zaplatenie 378 262 666,-Sk istiny a príslušenstva**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. decembra 2007 č. k. 34 Cb 59/02-461, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. decembra 2007 č. k. 34 Cb 59/02-461 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. apríla 2008 č. k. 34 Cb 59/02-518 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti 115 362 916,-Sk zastavil, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 174 229 916,-Sk spolu s 15,76 % úrokom z omeškania od 19. 05. 2000 až do zaplatenia. V ostatnej časti súd žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prípade zmluvy o REPO obchode zo 7.12.1997 išlo o zmluvu týkajúcu sa zaknihovaných cenných papierov vo vtedajšom Stredisku cenných papierov Bratislava, verejne obchodovateľných cenných papierov s prideleným ISIN. Na završenie ich prevodu sa vyžadovala v zmysle citovaných právnych predpisov ich registrácia v stredisku. Obchod mohol medzi subjektami formou prevodu platne prebehnúť iba na verejnom trhu, ktorými v zmysle § 8 ods. 3 bola v tom čase Burza cenných papierov Bratislava alebo RM Systém Slovakia. Z obsahu uzatvorenej zmluvy - REPO obchodu zo dňa 17.12.1997 je však zrejmé, že obchod sa síce mal uskutočniť cez Burzu cenných papierov Bratislava, avšak zmluva nesledovala završenie ich prevodu

registráciou prevodu v Stredisku cenných papierov prostredníctvom Burzy cenných papierov, ale iba blokádu akcií na účte predávajúceho. Podľa potvrdenia Burzy cenných papierov z 2.11.2005 nebol na BCP uzatvorený žiaden obchod medzi V. a. s. ako predávajúcim a S. a. s. ako kupujúcim - takýto obchod sa na burze teda na Burze cenných papierov neuskutočnil. K zavŕšeniu prevodov cenných papierov registráciou v stredisku ani v prípade prevodu v cenných papierov - verejne obchodovateľných akcií emitenta V. a. s. v počte 1 756 098 ks, v nominálnej hodnote 1 000,--Sk/akcia ISIN: C. v prospech majetkového účtu žalovaného, vedeného v stredisku cenných papierov (neskôr Centrálného depozitára), ani k spätnému prevodu v prospech majetkového účtu V. a. s. teda nedošlo. Zákon o cenných papieroch nepoznal prevod verejne obchodovateľných zaknihovaných cenných papierov - akcií blokádu na účte. Ďalej obchod mal byť vykonaný podľa zmluvy o REPO na Burze cenných papierov v Bratislave. Aj podľa citovaných zákonných ustanovení, keďže išlo o verejne obchodovateľné cenné papiere – akcie, musel byť obchod povinne uzatvorený cez verejný trh - t. j. cez burzu ako organizátora verejného trhu. Avšak podľa oznámenia Centrálného depozitára CP SR, a. s. z 27. 08. 2007 takýto obchod nebol registrovaný v stredisku. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že ku kúpe cenných papierov ani ku spätnej kúpe z takto uzatvorenej zmluvy o REPO obchode teda nedošlo a pohľadávky z tejto zmluvy jej zmluvným stranám platne nevznikli, preto nemohli byť ani predmetom realizácie zabezpečovacieho inštitútu akým malo byť „ručenie akciami" V. podľa zmluvy z 27. 05. 1998, uzatvorenej s E. a. s. ako ručiteľom, ani predmetom postupovania podľa dvoch zmlúv uzatvorených žalovaným - S. a. s. ako postupcom a Spoločnosťami D. a C. ako postupníkmi dňa 18. 05. 2000. Žalovanému preto nemohlo vzniknúť právo na zaplatenie odplaty za postúpené neexistujúce pohľadávky a nemohlo dôjsť preto ani k platnému započítaniu pohľadávok na zaplatenie odplát podľa dvoch zmlúv o započítaní uzatvorených dňa 18. 05. 2000 so subjektami D. a C.. Ďalej uviedol, že ani registrácia záložného práva zo zmluvy o zabezpečení ručením z 27. 05. 1998 v stredisku vykonaná nebola. Realizácia zabezpečenia bola vykonaná pripísaním akcií z majetkového účtu E. a. s. na majetkový účet žalovaného dňa 12. 01. 1999. K realizácii neplatného dojednaného zabezpečenia však platne na základe takto uzatvorenej zmluvy nemohlo dôjsť aj preto, že v skutočnosti dňa 12. 01. 1999 boli akcie v celkovom počte 1 649 392 ks /časť 1 301 972 ks zo zabezpečenia REPO obchodu a časť z iného obchodu/ pripísané na majetkový účet S. a. s. - t. j. realizovaná zmena vlastníckeho práva týchto akcií tak, ako by išlo o realizáciu zabezpečovacieho prevodu práva. Išlo, v prípade zabezpečenia – ručenia akciami, o predstieranie - simuláciu ručenia a zastieranie

disimulovaných právnych úkonov neplatných pre nedostatok dovolenosti zákonom (záložné právo na akcie bez registrácie v stredisku) ako aj nedostatok vážnosti - § 37 Občianskeho zákonníka (zabezpečenie prevodom práva) a teda o vedomú nezhodu vôle s prejavom. Ďalej uviedol, že predchodcovia žalobcu mohli použiť na započítanie pohľadávky, ktoré vznikli spoločnostiam D. a C. z dvoch zmlúv o predaji akcií uzatvorených so žalovaným dňa 18. 05. 2000 a to prevody 816 131 a 235 472 ks akcií s prideleným ISIN: C. za kúpnu cenu 250,--Sk/akcia – t. j. celkom 204 032 750,--Sk a 58 868 000,--Sk. V konaní mal súd prvého stupňa za preukázané, že prevody týchto akcií boli podľa potvrdenia C. a. s. z 27. 10. 2005 zavŕšené registráciou prevodu v prospech nadobúdateľa T. a. s. Bratislava prostredníctvom obchodníka s cennými papiermi S., a. s.

Súd prvého stupňa skúmal namietanú žalovaným neurčitosť a teda aj neplatnosť podmieneného postúpenia pohľadávok z dvoch zmlúv o kúpe akcií uzatvorených dňa 18. 05. 2000 medzi D. a C. ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim na základe série postúpení podľa bodov 2.9. zmlúv. Súd dospel k záveru, že k platnému postúpeniu častí pohľadávok došlo, avšak len v prípade zmluvy o postúpení časti pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom D. a postupníkom S. a. s. uzatvorenej dňa 30. 10. 2000 na časť pohľadávky vo výške 115 361 916,--Sk voči S., a. s. z obchodu - predaja akcií uzatvoreného postupcom dňa 18. 05. 2000 so žalovaným /bod 2.9./, zavŕšeného pripísaním akcií na majetkový účet komitenta T. a. s. a zmluvy o postúpení časti pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom C. a postupníkom S. a. s. uzatvorenej dňa 31. 07. 2000 na časť pohľadávky vo výške 58 868 000,--Sk voči S., a. s. z obchodu - predaja akcií V. uzatvoreného postupcom dňa 18. 5. 2000 so žalovaným (bod 2.9.), zavŕšeného pripísaním akcií na majetkový účet komitenta T. a. s., nakoľko nebolo možné platne postúpiť časť pohľadávky vo výške 25 832 000,--Sk podľa zmluvy uzatvorenej medzi C. a R. A. z 29. 09. 2000, pretože takáto pohľadávka ani neexistovala. Celková kúpna cena akcií podľa zmluvy o kúpe akcií uzatvorenej medzi C. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim bola 58 868 000,--Sk. Táto bola priamo postúpená celá na spoločnosť S. a. s. podľa bodu 2.9. zmluvy uzatvorenej dňa 18. 05. 2000 medzi uvedenými subjektami. Nebolo možné platne postúpiť ani časti pohľadávky vo výške 178 200 750,--Sk, pohľadávka totiž ani nezodpovedala reálnemu zostatku pohľadávky, ktorá ostala po čiastočnom postúpení časti pohľadávky 115 361 916,--Sk podľa zmluvy o postúpení uzatvorenej dňa 30.10. 2000

medzi D. ako postupcom a spoločnosťou S. a. s. ako postupníkom.

Súd prvého stupňa akceptoval určitosť označenia postúpenej pohľadávky v označení v bodoch 2.9. a určitosť videl v tom, že pojem „pohľadávku, ktorú má voči S., a. s. Bratislava" neznamenal len vlastnícky vzťah k pohľadávke (ako pohľadávku patriacu D. a C.), ale aj označenie týchto subjektov ako účastníkov zmluvného vzťahu obchodu uzatvoreného dňa 18. 05. 2000 so S. a.s. zo zmlúv o predaji akcií, nemohol súd určitosť označenia postupovanej pohľadávky akceptovať v prípade zmluvy o postúpení pohľadávky vo výške 178 200 750,-Sk uzatvorenej dňa 04. 12. 2000 R. A. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Táto zmluva ničím neoznačovala skutočného zmluvného účastníka obchodu uskutočneného dňa 18. 05. 2000, výška pohľadávky uvedená v zmluve nezodpovedala reálnemu zostatku pohľadávky, z obsahu zmluvy neboli nijako zrejmé, že ide o pohľadávku získanú postúpením, ani označením subjektov postupovania. Samotný dátum označenia obchodu a dlžníka bol podľa záveru súdu nepostačujúci pre dostatočne zrozumiteľné a určité označenie pohľadávky majúcej byť takouto zmluvou postúpenou.

Súd prvého stupňa neakceptoval námietku premlčania vznesenú žalovaným, pretože žalobca svoje právo na zaplatenie kúpnej ceny ako pohľadávky získanej postúpením akcií uplatnil na súde vo štvorročnej premlčacej lehote vyplývajúcej mu z ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka a postúpenie pohľadávky získanej postúpením vo výške 174 229 916,-Sk preukázal v konaní vedenom voči dlžníkovi v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka uzatvorenými zmluvami. Súci v zmysle § 763a Obchodného zákonníka v spojení s §§ 369 ods. 1 a 502 ods. 1 Obchodného zákonníka priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania vo výške 15,76 % ročne z priznanej čiastky odo dňa sledujúceho po uzavretí zmlúv. V ostatnej časti súd žalobu zamietol. V späťvzatej časti súd konanie podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 a § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalovaný v časti, ktorou súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 174 229 916,-Sk s úrokom z omeškania od 19. 05.2000 do zaplatenia a v časti náhrady trov konania. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec tomuto súdu na ďalšie konanie. V odvolaní namietol chýbajúcu aktívnu legitimáciu žalobcu v konaní, nakoľko listiny predložené žalobcom súdu ako fotokópie zmlúv o postúpení pohľadávok, nie sú zmluvami o postúpení pohľadávok a pokiaľ by nimi boli, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Súd prvého stupňa v konaní nevykonal dôkaz týmito listinami, t. j. zmluvy o postúpení pohľadávky

proti V., akciovej spoločnosti, uzatvorených údajne dňa 31. 07 2000 medzi C. Ltd., ako postupcom a S. a. s., ako postupníkom.

V uvedených zmluvách ide o absolútne neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy, pretože zmluva o postúpení pohľadávky je obsiahnutá v inom právnom úkone - v inej zmluve o postúpení pohľadávky, o ktorej sám žalobca tvrdí, že je to neplatný právny úkon, takže ustanovenia neplatného právneho úkonu nemôžu byť súčasne ustanoveniami, resp. obsahom platného právneho úkonu.

Ďalej uviedol, že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože nadobudnutie účinnosti týchto zmlúv je viazané na nesplniteľnú odkladaciu podmienku. Bez akýchkoľvek pochybností je totiž zistiteľné, že dňa 17. 05. 2000 S., a. s. neuzatvárala žiadne zmluvy o postúpení pohľadávky. S., a. s. uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky s obchodnou spoločnosťou D. dňa 18. 05. 2000 a obdobne i s obchodnou spoločnosťou C. Ltd. uzatvorila S., a. s. zmluvu o postúpení pohľadávky dňa 18. 05. 2000, Súd sa vôbec nezaoberal touto skutočnosťou a existenciu odkladacej podmienky nadobudnutia účinnosti právneho úkonu v odôvodnení rozhodnutia nespomenul.

Ďalej namietol, že po postupných údajných postupovaniach pohľadávok postupca (C. Ltd., resp. D., resp. R. , A.G.), si nesplnil svoju zákonom uloženú povinnosť a neoznamoval postúpenie pohľadávky údajnému dlžníkovi, teda S., a. s. S. a. s., ako údajný postupník, doposiaľ S., a. s. tiež nepreukázal v rozpore so zákonom, postúpenie údajných pohľadávok od spoločností C. Ltd., resp. D., resp. R. A.G. Postúpenie pohľadávky sa stáva účinným proti dlžníkovi až okamihom buď doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi postupcom (v tejto veci mali takéto oznámenia urobiť C. Ltd., resp. D.), alebo preukázaním postúpenia pohľadávky postupníkom dlžníkovi (v tejto veci mal preukázanie postúpenia urobiť S. a. s.). Až po takejto právnej skutočnosti sa nový veriteľ dostáva do právneho vzťahu s dlžníkom a nadobúda právo dožadovať sa plnenia od dlžníka, napríklad návrhom podaným súdu. Samotné podanie návrhu súdu novým údajným veriteľom je právnu skutočnosťou, predpokladanou zákonom a potrebnou ku tomu, aby sa postúpenie pohľadávky stalo účinným proti dlžníkovi, resp. žalovanému.

Žalovaný v odvolaní namietol, že údajná zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 10. 2000 nebola spísaná vo forme notárskej zápisnice s poukazom na ust. § 7 ods. 4 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 01. 08. 2000 do 01. 01. 2005 a nedodržanie tejto formy robí právny úkon neplatným.

Taktiež namietol, že súd prvého stupňa poskytol ochranu takému výkonu práva, ktoré je i v prípade jeho existencie, v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

Žalobca sa domáha peňažného plnenia od žalovaného s odôvodňovaním, že nenadobudol od D. a C. pohľadávku proti V., akciovej spoločnosti, v celkovej výške 378 262 666,-Sk, pretože zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorené medzi S. a. s. a spoločnosťami D. a C. boli neplatné právne úkony. S., a. s. mu preto má zaplatiť sumu 378 262 666,-Sk, ako pohľadávku tiež nadobudnutú práve od D. a C., vzniknutú z titulu nezaplatenia odplaty za kúpu cenných papierov. Súčasne žalobca tvrdí v žalobe, že zápočet vzájomných pohľadávok medzi S. a. s. na strane jednej a D. a C., na strane druhej, je neplatný, pretože D. a C. nenadobudli (tým samozrejme neskôr ani on) časti pohľadávok proti V., akciovej spoločnosti, spolu vo výške 378 262 666,-Sk, a tak je potrebné uvedenú odplatu za kúpu cenných papierov považovať za nezaplatenú. Z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07. 09. 2004, č. k. 20 Cb/03-270, ktoré prebiehalo v rovnakom čase ako konanie pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 34 Cb 59/02, vyplýva, že S. a. s., tvrdil, že je majiteľom pohľadávky proti obchodnej spoločnosti V. akciová spoločnosť, vo výške 378 262 666,- Sk, vyplývajúcej zo zmluvy o spätnom odkupe akcií zo dňa 17. 12. 1997, uzatvorenej medzi S. a. s. a V. akciovou spoločnosťou, čím zároveň popierala existenciu jeho pohľadávky proti S., a. s. Je neobvyklé, nepoctivé a neprípustné, aby žalobca v dvoch rôznych konaniach pred súdom, rozdielne a dokonca úplne opačne popisoval stav tej istej skutočnosti. Súd tak vytvoril svojim rozhodnutím stav, že v prípade nadobudnutia právoplatnosti jeho rozhodnutia, môže vzniknúť na území Slovenskej republiky absolútne absurdná právna situácia, že budú existovať dve rozhodnutia súdov v prospech S. a. s. vychádzajúce z absolútne opačných tvrdení S. a. s., ku tej istej, pre rozhodnutie oboch súdov rozhodujúcej skutočnosti.

Uviedol, že zmluva o repo-obchode nie je v žiadnom rozpore so zákonom. Zmluva o repo-obchode bola uzatvorená 17. 12. 1997 bezprostredne po tom, ako S. a. s., na základe zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 16. 12. 1997, prevzala za V., akciovú spoločnosť, dlh vo výške 720 000 000,-Sk a tento dlh aj I. a. s., dňa 16. 12. 1997 zaplatila (bol vykonaný zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok medzi S. a.s. a I. a.s., na sumu 720 000 000,-Sk). Uzatvorenie zmluvy o repo-obchode, bolo iba reakciou na potrebu S. a.s. po vzniku pohľadávky vo výške 720 000 000,-Sk, vykonať jej zabezpečenie proti V., akciovej spoločnosti, za rešpektovania stavu (pravdepodobne podmienky V., akciovej spoločnosti, potrebnej pre zachovanie jej možnosti vykonávať práva akcionára vo V. a. s.), že cenné papiere akcie emitenta V. a. s., zostanú na jej majetkovom účte vedenom v Stredisku

cenných papierov SR, Zabezpečenie záväzku sa preto vykonalo iba blokádou 1 756 098 ks akcií na účte V. akciovej spoločnosti, na jej účte majiteľa cenných papierov, vedenom v Stredisku cenných papierov SR, S. a. s. mala nadobudnúť skôr uvedené cenné papiere do svojho majetku prevodom na jej účet majiteľa cenných papierov v zmysle bodu 4) zmluvy o repo-obchode, až po márnom uplynutí dohodnutej lehoty na splatenie sumy 720 000 000,-Sk, s príslušenstvom (ku dňu 27. 02. 1998 príslušenstvo vo výške 34 999 213,-Sk). I prípadná neplatnosť zmluvy o repo-obchode nemá a nemala žiadny vplyv na vznik a existenciu pohľadávky S. a. s. proti V., akciovej spoločnosti (k 16. 12. 1997 vo výške 720 000 000,-Sk). S. mala totiž dňom 16. 12. 1997 proti V., akciovej spoločnosti, pohľadávku vo výške 720 000 000,-Sk, pretože za túto obchodnú spoločnosť uhradila I., a. s. jej dlh vo výške 720 000 000,-Sk a s touto svojou pohľadávkou mohla voľne nakladať. Súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval ani ustanovenie § 267 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, ak je neplatnosť právneho úkonu ustanovená na ochranu niektorého účastníka, môže sa tejto neplatnosti dovoľávať iba tento účastník. Záväzky V., akciovej spoločnosti, vyplývajúce zo zmluvy o repo-obchode, žalobca nerozporoval a dlžník V. akciová spoločnosť, tieto uznala, keď postupne platila finančné sumy, ku ktorých zaplateniu sa postupne dodatkami ku zmluve zaviazala. Opätovne vzniesol námietku premlčania oznámiť alebo preukázať postúpenie pohľadávky a námietku premlčania všetkých majetkových i nemajetkových práv, ktoré má proti žalovanému žalobca.

Súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie listinami, ktorý v odôvodnení rozhodnutia citoval, mnohé z nich nemal ani k dispozícii, prípadne len fotokópie, ktorých pravosť žalovaný namietal. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie správou centrálného deponitára zo dňa 27. 09. 2005, časťou dohody o urovnaní uzatvorenou medzi S. a. s. a E., a. s., správou Burzy cenných papierov zo dňa 02. 11. 2005 a oboznámil aké fotokópie listín mu boli doručené s prečítaním niektorých častí, ktoré nie sú v zápisnici o pojednávaní identifikované,.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Ďalej uviedol, že dôvody uvádzané žalovaným v odvolaní považuje za účelové a tendenčné. V konaní bolo preukázané, že žalobca bol vylučným vlastníkom akcií V. ktoré dňa 22. 10. 1999 odpredal za dohodnutú kúpnu cenu spoločnostiam D. a C.. Zmluvným prevodom akcií vznikla žalobcovi pohľadávka voči spoločnostiam D. a C. z titulu dohodnutej kúpnej ceny. Uvedené

spoločnosti dňa 18. 05. 2000, ešte pred zaplatením kúpnej ceny žalobcovi, predali akcie V. žalovanému a to za rovnakú kúpnu cenu, za akú akcie kúpili od žalobcu. Týmto obchodom vznikla spoločnostiam D. a C. pohľadávka voči žalovanému z titulu dohodnutej kúpnej ceny. V rovnaký deň, t. j. 18. 05. 2000 žalovaný postúpil odplatne na uvedené spoločnosti pohľadávku voči spoločnosti V. a.s. za cenu rovnajúcu sa kúpnej cene, ktorú mal týmto spoločnostiam zaplatiť za akcie V.. Následne si žalovaný a uvedené spoločnosti vzájomné pohľadávky započítali. Týmto obchodom sa spoločnosti D. a C. stali navonok nositeľmi pohľadávky voči spoločnosti V. a.s., pričom túto pohľadávku ponúkli žalobcovi na uspokojenie svojho záväzku z titulu nezaplatenej kúpnej ceny za akcie V. ktoré od neho kúpili dňa 22. 10. 1999. Žalobca (vedomý si rizika, že iné plnenie od týchto spoločností neobdrží) s touto ponukou, ktorá sa následne realizovala postúpením a zápočtom, súhlasil, avšak pod podmienkou, že pokiaľ by postúpené pohľadávky voči V. bolo neplatné, postupujú spoločnosti D. a C. na žalobcu pohľadávku, ktorú majú voči žalovanému z titulu nezaplatenej kúpnej ceny za akcie V. V konaní bolo preukázané, že pohľadávky žalovaného voči V., a. s. v čase postúpenia na spoločnosti D. a C. neexistovali a preto sa žalovaný nemohol zbaviť svojho záväzku vec týmto spoločnostiam ich postúpením a vzájomným zápočtom. Práve žalovaný akcie V. získal, ale dodnes za ne nezaplatil. To znamená, že práve žalovaný konal v rozpore so zákonom a zásadami poctivého obchodného styku. Ďalej uviedol, že pravosť listín zmluva o postúpení pohľadávky 58 868 000,-Sk medzi C. a žalobcom z 31. 07. 2000 a zmluva o zostúpení pohľadávky 115 361 916,-Sk medzi D. a žalobcom z 31. 10. 2000 je úradne overená dňa 06. 09. 2002 notárkou JUDrE. Taktiež poukázal na to, že prvostupňový súd o platnosti zmluvy o repo obchode nerozhodoval, ale jej platnosťou sa zaoberal ten ako s prejudiciálnou otázkou, ktorú považoval za potrebné vyriešiť z hľadiska meritórneho posúdenia veci kedy na absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a nepotrebuje k tomu podnet žiadneho účastníka. Ďalej poukázal na to, že aj keby zmluva o repo obchode bola platná žalovaný evidentne postupoval pohľadávku, ktorá bola pred postúpením v prevažnej miere uspokojená ručiteľským plnením zo strany spoločností E. a ktorú ešte naviac, pár dní pred postúpením spoločnostiam D. a C., žalovaný zmluvne postúpil na iný právny subjekt - T. a.s.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu a po prejednaní odvolania na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť tomuto

na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Súd prvého stupňa sa týmto procesným ustanovením zákona dôsledne neriadil a preto nevykonal dokazovanie listinnými dokladmi v zmysle citovaného ustanovenia § 122 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní, keď neboli v danej veci splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania. Na základe nevykonania dokazovania predpísaným spôsobom nemohol súd prvého stupňa dospieť inak k skutkovým a právnym záverom uvedeným v rozhodnutí vo veci samej a odvolací súd na základe takto vadného vykonania dokazovania nemohol odvolanie žalovaného vecne posúdiť. Na pojednávaní dňa 02. 09. 2004 otvoril pojednávanie vo veci samej a právny zástupcovia účastníkov predniesli svoje návrhy, na pojednávaní dňa 21. 04. 2005 žalobca predložil súdu prehľad dokladov zakladajúcich do spisu a ďalšie doklady v zápisnici vymenované bez toho, aby súd prvého stupňa vykonal týmito predloženými dokladmi dokazovanie oboznámením ich obsahu. Inak ako na pojednávaní nemožno (pokiaľ nejde o vykonanie dokazovania v zmysle ust. § 122 ods. 2 O.s.p.) dôkaz predložený žalobcom na pojednávaní vykonať. Na pojednávaní dňa 15. 03. 2007 (č.l. 317) súd prvého stupňa vykonal dokazovanie čítaním Správy burzy cenných papierov zo dňa 02.11. 2005. Na pojednávaní dňa 11. 10. 2007 (č. l. 410) súd prvého stupňa oboznámil s dokladmi „ktoré boli zaslané súdu od posledného pojednávania“, pri ktorom úkone zrejme malo dôjsť k vykonaniu dokazovania dohodami o zápočte pohľadávok uzavretých medzi žalovaným a D. zo dňa 18. 05. 2000, žalovaným a C. zo dňa 18. 05. 2000, Konfirmácia o uzatvorenom obchode zo dňa 18. 05. 2000, Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi žalovaným a T. a.s., Bratislava zo dňa 15. 06. 2000, Komisionárska zmluva zo dňa 14. 04. 2000 a dodatok k nej, Komisionárske zmluvy zo dňa 10. 01. 1998 a dodatok č. 1 a zo dňa 04. 05. 1998 a dodatok č. 1, výpisy z účtov majiteľov cenných papierov zainteresovaných spoločností. Dňa 20. 12. 2008 súd prvého stupňa na pojednávaní vyhlásil rozsudok vo veci samej.

Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa a obsahu zápisníc z pojednávania je zrejmé, že súd prvého stupňa všetky predložené účastníkmi listinné doklady starostlivo naštudoval a ich obsah posudzoval ale v rozpore so zákonom (§ 122 ods. 1 O.s.p.) t.j. bez vykonania dokazovania týmito predloženými listinami na pojednávaní dospel k právnym záverom záverom uvedeným v odôvodnení rozhodnutia.

K namietanej neplatnosti právneho úkonu - postúpenia pohľadávky žalovaným pre nedodržanie písomnej formy a nesplniteľnosť „odkladacej podmienky“ odvolací súd

poznamenáva, že neplatnosť časti právneho úkonu nespôsobuje automaticky neplatnosť právneho úkonu ako celku, ale len neplatnosť tej časti právneho úkonu, ktorá je neplatnosťou postihnutá. Preto neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky nemusí spôsobiť neplatnosť iného právneho úkonu obsiahnutého v originálnom úkone. Taktiež forma je zachovaná ak originálny právny úkon obsahuje písomnú časť iného právneho úkonu, na ktorý sa písomná forma vyžaduje a podpis na originálnom právnom úkone, ktorý obsahuje iný právny úkon dohodnutý účastníkmi a podpísaný účastníkmi platí aj pre tento iný právny úkon. Nie je možné z hľadiska formy oddeliť právny úkon a podmienený právny úkon v tomto obsiahnutý. Je možné oddeliť obsah a náležitosti právneho úkonu a iného právneho úkonu v tomto obsiahnutého. Preto z tohto dôvodu namietaná absolútna neplatnosť právneho úkonu žalovaným nie je dôvodná.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa z vyššie uvedených dôvodov v zmysle ust. § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa vykoná dokazovanie predloženými v konaní listinnými dokladmi predpísaným spôsobom, opätovne zváži pripojenie a oboznámenie spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 20 Cb 16/2003, nakoľko sa účastníci na prednesy v tomto konaní odvolávajú a v spise je založený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorého právoplatnosť nie je doložená a na základe riadne vykonaného dokazovania vo veci opätovne rozhodne.

O náhrade trov rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci samej (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. novembra 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.